

NR. 21.
An. IV
1880.

Gherl'a

8/20
Juniu

FAMILIUL

Apare una data în septemana — Doinec'a. Pretiulu de prenumeriune pre unu anu e 5 fl., pe un' semestru 2 fl 50 cr., pentru Romani'a si Tierile latine pre unu anu 13 franci — lei noi, pre unu semestru 7 franci — lei noi.

COPII'A si SÓRELE.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

La diarea blânda-a lunei o umbra se strecóra
Cu viersu de filomela, cu zimbetu de fecióra,
Din caerulu de auru sucesce ea metasa
Ér' blând'a-i animióra suspina si oftéza;

E mândra si frumósá cá-unu angeru din cea lume
Si visu si poesía se 'nchina la-alu ei nume.
Ea sbóra preste stâncá, suspina 'n a ei cale
Si bórea fermecata in urm'a ei tresare.

La-unu lacu cu lapte dulce copil'a se opresce
I-i plinu fusulu in mâna si totu mai sfâraesce;
Natur'a se uimesce si florile cus pina
Câci ea-i multu mai frúmósá cá gingasi'a loru dina.

Vestmêntu-i de retiúca pre flori 'lu pune josu
Si lasa se se véda alu ei chipu mladiosu:
Pre faciá-unu focu de sóre si dóue dulci stelitie
Si 'n sinu de flori de nuféru o mândra gradinitia.

Copil'a 'n lacu se-ascunde, se scaldá 'n lapte dulce
Si róu'a 'n sinulu flórei rosiesce si straluce,
Apoi vene la tiermuri se 'mbraca si pornesce
Si cântá cu versu dulce de codrulu tiúiesce:

— „Me-oiu duce dice dens'a, — pasîndu din flóre 'n flóre
„Me-oiu duce pâ'n se aflu de urm'a celui sóre
„Ce-a sagetatu in mine schintéu'a de amoru,
„Me-oiu duce se me véda si 'oiu lasá cu doru.

In diori de demanétia cându se saruta dulce
Flórea cu mândr'a róua ce 'n faci'a s'a straluce,
Cându filomel'a-ascunsa in câmpuri pr'ntre flori
Suspina-o salutare la scumpele-i sorori;

Copil'a 'ncântatória in vêrfu de munte-ajunge,
Privesce la picióre-i unu pereuasiu ce-curge,
Pre-a ceriului câmpia o stea ce-abié lumina
Si sinulu seu celu fragedu tresare si suspina.

De prin valcele-apare maretiu sórele june
In vêrfu-acelui munte, venindu din alta lume;
Copil'a inse dórme pre-unu patu de floricele
Scaldându foculu junfei cu róu'a de pre ele;

Ér' sórele ce-o vede in cursu-i se opresce
Frumseti'a, tenereti'a-i in anima-lu ranesce,
Si ochii ei cei ageri cu dragu spre ea 'si pléca
Sub gean'a-i auria o lacrima se 'néca.

— „Decându e asta lume si 'n ceriuri linu plutescú
„Nu am vediutu fientia cu-asié chipu angerescu,
„E dulce cá auró'a, cá 'n maiu o demanétia,
„E dulce, multu mai dulce cá tainic'a sperantia;

„Guriti'a-i rumeióra e dulce zimbitóre
„Cá 'n diorii demanetiei caliciulu blândeii flóre,
„Pre umerii-i cá néu'a in unda aurie
„Unu velu de auru galbênu atêrna si adie;

„Acést'a ori nici un'a va fi soci'a mea“ —
Elu dice — si pornesce spre jun'a ce visá!

De caldele lui radie copil'a se trediesce
Si vede lánge sine pre sóre ce-o privesce.
Cu-unu ochiu muiatu in lacrimi, cu o privire dulce;
Voiesce mândrulu sóre in braçia se-o apuce,
Copil'a se sméncesce si vré cá se-lu oprésca
Se-lu lase cá de doru-i copilu se-'mbetranésca.

Da' sórele o róga: se-i fia lui soçia
Copil'a 'lu asculta zimbundu cu bucuria
Si 'n carulu celu de auru copil'a se asiédia
Si sórele e veselu suride si oftéza.

Din diori de demanétia si pâna 'n murgu de séra
Cu-amoru si cu placere ei ambii se-adapara;
Ursitu a fostu copil'a se fia-alui soçia
Er' sórele celu mândru iubitalu ei se fia.

Ce dulce fú amorulu copilei cu celu sóre
Cá mierea ce o suge albin'a de pre flóre,
Cá visulu unui angeru, cá prim'a sarutare
Ce-o dai unei copile roşinde cu-'nfocare.

III.

Er' cându aparuru diorii in diu'a urmatóre
Voiosi se aretara la riuri si la flóre,
Din plaiuri, din valcele se ducu ei catra munti
Stringându-se in braçia, la ei cu dragu te niti;

Si ajungându in culmea acelu munte 'n care
Sórele-a datu copilei atât'a sarutare,
La ea cu dragu privesce si o saruta dulce
Si muntele sioptesce si riulu frumosu luce.

Dar' vai de alui radie ferbinti si ardietóre
Copil'a se topesce — si josu se face-o flóre, —
Er' sorele suspina cu doru si amaru plánge
Din gean'a-i auria curgu picurasi de sânge.

In ori-ce demanétia de-atunci atât'a-si data
In vèrvu-acelui munte sórele se aréta,
Si florici'a-lu vede si vérsa lacrimióre
Pre care i'le sterge plangându frumosulu sóre;

Si-o mángeie sermanulu cu radiele-i placute,
Dar' flórea-i numai flóre, simtiesce dar' n'aude
Si sórele suspina, intuneca-alui radie
Si façia lui de lacrimi amare se 'nundéza;

In tóta demanétia la flóre se opresce
Cu dragu elu o saruta si frundi'a-i incaldiesce,
Er' cându sosescce tempulu se mérga 'n cea lume
Poti cá se-i vedi pre façia o trista-amaratiune.

De-atunci sórele-i veduvu, càci ori câtu a umblatu
Unu angeru de copila cá-ace'a n'a aflatu,
Pre façia cu dragi farmeci, cu dóue dulci stelitie
Si 'n sinu de flori de nufèru o mândra gradinitia.

V. B. Muntenescu.

Reservistulu.

— Noveleta originala. —

(Continuare.)

Liz'a venit si aflându de ce erá vorb'a, se rumení focu. Se si incurcá candu le spuse cá se supune intru tóte sfatului parintiescu. Dar' la capetu atât'a o sucira, atât'a o desmierdara pâna ce i-i descoperirà ascunsulu ei gându, cá adeca ea sciá cá cu Jancu nici candu nu va fi fericita asia cum doriá ea. — Intielegea prin ast'a ca elu erá pré flusturatu, pré desiertu si de moda — pâna-i lumea nu-lu ademenea cas'a si més'a lui.

Aste le spuse Bujoreanu, cá m cu parere de reu, si acelor'a ce in curendu trageau nedejde ai fi cuscrii si prieteni. — Ei se socotira multu — clatinarà din capu si apoi o spusera si fetiorului. Nu-i încòtròu, li se amarisce reu, si negresitus'ar' fi despartitu in superare de aste dóue case de omenia, déca Jancu n'ar' fi fostu destulu de istetiu pentru de-a escusá pre Liz'a, dicându: „lasáti pe mine tréb'a, scfu eu cá Liz'a cá tóte fetele se cá m preface; vré se ffa rogata — ast'a e totu.“

De aci incolo elu se prefacù-se in umbr'a fetei. Unde erá ea, erá si elu; facuse naravu a aretá nesfiutu cum se aprinsese de dragostea ei.

Inse nici cu ast'a nu isbutí, cà-ci fét'a prin o si-retia de copila ocolia ori ce-i potea talmacé iubirea lui. — Si picá-se si lui pré cudatu astu resboiu fara de capetu — si pe incetulu se sémfí cuprínshu de umbr'a unei indoieli.

Se sciá omu de vaza — avea rangu, avere, falos'fa unui paunu, apoi mai sciá vorbí feteloru de-i du-ceau dorulu, de unde dara, si pentru ce acésta stator-nica impotrivire a Lizei?

Gânduri rele 'lu neliniscirà, si vrendu nevrendu 'lu ispitísé a pândí, nu dóra 'si pierduse ea anim'a la vre-unulu din cei multi ce-o urmariau póte cu nedejdi ascunse?

Eráu voinici între ei, voinici sdraveni ce poteau usioru câscigá o anima femeésca. Intre ei eráu unii si prieteni ai lui — eráu si ei cu câte o frageda sémfíre pentru Liz'a, dar' nime nu se poté mândri cu-o ochire furisiata, séu cu-o sioptire mai dulce.

Erá o di inadusitóre, cându Liz'a se asiédia cu lucrul sub crengile tufóse ale unui arbore de lánge pórtá, pentrucá ast'feliu credea cá va fi scutita de ori ce intrerumpere — Fetele iubescu singuratatea si-o impopuléza cu dragu cu icóne ale inçhipuirei loru tinere si poetice.

Si Liz'a se daduse cu mân'a dupa acu, éra cu mintea cine scie la ce visuri, din care o tredí unu visu scurtu, si intrebarea:

— „Aici siedi voluntariule?“

Ea deveni atenta la acésta vorbire din drumu, si audí respondiendu-se:

— „Aici.“

Si sciti cine a fostu intrebatalu?

— Petru.

Sermane omu — cugetă ea, creatoriulu te-a facutu mare, dara tu nu scii trage folosu din marimea t'a. Prinsé mila de acestu sermanu. Pentru ce nu scia a se aperá de risulu altor'a. Cei dreptu de asta-data fusese unu superioru, cà-ci ei au slobodieni'a vorbeii, inse pentru câtu n'ar' fi datu Liz'a déca ástu romanu ar' fi respunsu neosiu si respicatu, cum adeca e firea romanului adeveratu?

Ea erá o fiica brava a natiunei s'ale, si de ace'a 'si descoperi neindostuliréa. — Petru se rosi, plecá ochii spre paméntu si recunoscu cu umilire, cà-i dadusera numele de „voluntariu“ numai pentruca erá celu mai uritu in reserva.

De dicea ca mai simplu, o nimeria mai bine — gândi Liz'a, inse nevoindu se-lu supere mai tare întrebá cá in gluma de ce nu merge la orasiu, fiindu cà erá serbatóre la nemti?

Elu statú totu plecatu si nu respunse, inse oftá un'a din sufletu.

— Esti insuratu Petre — dise ea — esti insuratu si atunci bine si faci. Am se spunu nevestei, cându va veni totu lucruri bune; am se te laudu, lasá numai pe mine.

— Multiam cocóna, dar' me superi gândindu cà eu nu ti-asiu fi spusu adeverulu in socót'a insuratiunei. Vedu si eu cà-i siodu a fi imbetranitu cá june, ti-oiu spune inse si pricin'a. La noi dupa obiceiulu din stramosi 'si aducu parentii cu blaga de vreme nora in casa. Eu, candu cei de vresta cu mine urzáu de nunta stám ascunsu, — cà-ci bun'a mea mama erá seraca, éra de mine fugeau fetele cale de-o posta. — Póte ca-o fi fiindu si vin'a mea, cà-ci umblámu singuru nu cu fiacái din satu, munciam la unulu si la altulu cá se invetiú a chivernisi si eu asié, cá in vremuri de betranetie se-mi aduca rodu indoitu, si asia cocóna am remasu — remasu pana adi cá unu stengeru

— Apoi de! fi mai sprintenu mai curatielu, disé cocón'a Liz'a — si ai se-ti gasesci noroculu unei neveste.

— Scie Dommedieu! dar' eu credu cà pana-i lumea nu voiu gasi. — Pe cine vréu nu me vré, sci asié-i bagsama rostulu omenimei.

— Lasa rosturi de astea, — dũ-te unde audi de-o feta, cà-ci la o feta e usi'a deschisa. Apoi ce dracu, dora numai nu ti-e frica se te uiti in nisce ochisiori?

— Nu! nu! repetá elu, si fũ usioratu pricependu ca cocón'a pornisè.

In sér'a acést'a elu se asiediá in coltiulu mai ascunsu alu gradinei, si acolo petrecu tacutu din afara, dar' tulburatu si resboitu din launtru. — Elu sari, in mai multe rânduri in susu la audiulu melodióseloru tonuri ce mân'a Lizei farmecá diin clapele pianului, dar' totu-de-a-un'a se asiediá iara josu . . . josu la paméntu . . . privindu ceriulu cu ochii sei albastrii si reci.

Atunci candu disparúse ori ce tonu in casa, trebuie ca veni-se lui Petru unu gându doiosu, unu gându cum ne vinu atunci candu intr'o lume cu ómeni ne sémtimu singuri si parasiți, cà-ci nisce lacrime se rostogoliau pre obrazii lui cei pârliti . . .

— Dommedieu 'mi va ajutá si mie — siopti elu, cându 'si pusè urechi'a pe capatáiu!

In diu'a urmatóre eráu tocmai siepte septemani de cându venise Petru in cas'a d-lui Bujoreanu. — Fusesse singuru, acum inse capatáse unu ortacu din fostii granicierii romani. Noroculu se vede ca umbláse dupa elu, cà-ci nou-venitulú erá de natia straina!

Se mahnfise inse la inceputu ca acestu ortacu erá corporalu la alta compania, si apoi unu omu istetiu si cá m sciutoriu in de-ale catantei. — Se pierdũ-se inse si umbr'a mahnirei dupa ce pricepũ cà si jupánulu erá omu cu sufletu, nu-lu cârtia, ba ridea cu elu încátu spre capetu i propuse se mérga cu elu se-i fi ántái'a sluga pe mosi'a s'a granicierésca.

Tocmé'l'a se facũ si inea tocm'a cu gostia, cà-ci Petru erá crutiatoriu, esié la cale cu puñmeii cruceri, ce-i capetá, ba din ei mai tramitea si mamei s'ale a-casa.

Vediuse odata pe cocóna cu condeiulu, si de atunci cea mai mare bucuria alui erá cându ea se punea a alcatuí vorbele lui mojice si fãrà intielesu in o asia scrisóre, încátu 'ti veniáu lacrime si nu sciai de ce. — Asté carti ce resufáú o umilita iubiré parintiésca, le tramitea elu mamei s'ale indepartate; ele mergeau, iara elu remanea multiemindu cocónéi pâna la ceriu, ba odata vrũ ai sarutá si manile, inse ea rise de asta curte-nire încátu bietulu omu recunoscu, cà asia ceva nu erá pentru mojici cá elu — macarcá nu vediuse nici dintre domni pe care-va asié norocosu, a-si pune budiele pe manile cocónéi.

Dintre acesti domni unii eráu lui Petru dragi, macar' ca se gândia elu ca 'si tienu nasulu pré pe susu. Inse ce avé se facea, eráu invetiati — invetiati romani, si acesti'a mai toti 'su asié.

Pe unulu inse invetiáse a urí, si avé pricina, cà-ci Jancu pâna-i lumea nu-ti vorba romanesce, si cându o facea erá cá-o batjocura. — Cocón'a nu-i tacúse, ba-lu spaláse din darulu vorbeii, si déca Dommulu nu s'ar' fi lasatu invinsu, nu sciu déca nu se stricá de totu cu ea.

Se mai intempláse si ace'a imprejurare de zarindu Jancu pe bietulu reservistu, cadu in unu asia risu prostu încátu erá aprópe a-si pierde resuffulu de nu mai strigá si: unu cretinu . . . unu cretinu!

Molli sor'a lui erá tocmai cu batjocur'a pre buse, si prinse dreptulu a adauge din parte-si unele observatiuni, — ast'feliu ca Petru si in nesciinti'a lui inca fũ din destulu luminatu a pricepe, ca suntu vorbe urite croite pe elu.

Elu tacũ cum tacúse la toti si nime n'ar' fi gânditu in liniscea ce aretá, ca inghite nodulu unei mâinii aprinse.

Asié trecuse o parte a verei, si erá se sosésca si capetulu incortelarii, cá-ci incepusera orasienii a se plânge in amiadiulu mare de scumpete, de incomodare, de pedepse si altele. — Numai la demnulu Bujoreanu nu se gieluía nimene, ba eráu unii ce amentiu cu-o tainuita parere de reu, cá alcatuial'a si bun'a-intielegere avea se se strice, si apoi nu erá óre pecatu?

— „Pâna-i lumea ómeni cá d.-vóstra nu voiu mai gasi oftá adese-ori Petru, si totu-de-a-un'a intristatu plecá de se asiediá la umbr'a vre-unei tufe, de unde cantá mai multu pentru sine:

Bine-a dísu frundi'a de víia,
Cá dragostea nu-i mosia;
Cá dragostea-i frundia verde,
Cându iubesci atunci se pierde!...

(Va urmá.)

Emili'a Lungu.

PETULANTULU.

Comedia in 5 acte
de

Augustu Kotzebue.

(Continuare.)

SCENA X.

Fridericu, Babetta, (acoperita cu unu velu.) Cei de mai nainte.

Dómn'a Langsalm:

(trage pre *Fridericu* si pre *Babetta* din usia, in momentulu acest'a afara tuna.) Auditi iubili mei cum tuna. Ceriulu binecuenta unirea vóstra. Vino barbate si binecuenta parechi'a acest'a. (*Fridericu* si *Babetta* se punu in genunchi inaintea lui.)

Langsalm:

Din tóta anim'a (pune mânele pre capetele lor.)

D.-n'a Langsalm:

Primiti si beneaventarea mea materna (éra tuna.)

SCENA XI.

Doris (intra obosita.) Cei de mai nainte.

Doris:

Ce-i mama? ce se intempla aici?

D.-n'a Langsalm:

Doris! (striga cu tonu inaltu.) Ah! Insielatiune!

Babetta:

Eu sum nevinovata! (sare in susu si fugu in odaia indareptu.)

Langsalm:

Doris in duplo.

Doris:

Afara plóua si tuna, si eu trebuie se cautu pisc'a.

D.-n'a Langsalm:

Stau aici cá impetrita.

Langsalm:

Densulu a primitu binecuenta mea.

Doris:

Ce va se dica comedi'a acest'a?

D.-n'a Langsalm:

(catra *Fridericu*) Misielule! Acést'a e érasí o blas-tematia dela tine.

Fridericu:

Iubita matusia! D.-t'a m'ai binecuenta.

D.-n'a Langsalm.

Au dóra cugeti cá eu voiu fi asié de prósta, incátu se lasu *Babettei* velulu acestu pretiosu?

Doris:

Ce? *Babettei* unu velu asié pretiosu?

Fridericu:

Primesce indereptu velulu, si-mi dá mfe pe *Babetta*.

D.-n'a Langsalm:

Aici stá mirés'a ta, si serantóc'a ace'a se va pedepsi pentru nerusnat'a ei fapta (se duce dupa *Babetta*.)

Fridericu:

Vai de mine! Tempestatea a eruptu, si indata va trasní, trebuie se aplicu unu magnetu pentru de a prinde fulgerulu (se duce dupa *d.-n'a Langsalm*.)

Doris:

Ce va se dica acest'a, iubite tata? eu din tóta istori'a nu pricepu nici unu cuventu.

Langsalm:

Eu inca nu, iubit'a mea.

Doris:

Inse eu voiescu se aflu ce s'a intemplat, trebuie se sciu: duté in gradina, si prinde pisc'a; s'a suitu pe arborele celu mare. (Se duce dupa ceialti.)

Langsalm:

(singuru.) Da, cum se nu me ducu; tu insati esti pisc'a, si déca ati fi cu tóte pe pomulu celu mare, totusi nu m'asi duce (din cându in cându se aude tunându.) Tuna cum se cade, si plói'a se bate de feresti. Cu asemenea ocazioni dórme omulu fórte bine (misica din capu.) Déca n'ar' fi somnulu. — O inventiune frumósa a creatoriului; punu remasiagu cá au inventatu-o anume pentru ómenii necasiti cá mine. (Siede pre unu scaunu si adórmu, ferést'a remane deschisa, tempestatea duréza, si din tempu in tempu e totu mai puternica. *Langsalm* la fia-care trasnetu tresare puçintelu, inse adórmu érasí.)

(Va urmá.)

Intiepletiunea vietiei.

De sémți vre-o *bucuria*, la nime se n'o spui,
Ci cu lácãti de-arama in sufletu s'o incui, —
Cã-ci fãra de pãsare, de nu cu pismuire,
Privesce réu'a lume inalt'a-ti fericire!

De sémți vre o *durere*, tu iarasu se n'o spui,
Ci totu asié puternicu in sufletu s'o incui, —
Cã-ci fãr' de indurare, de nu cu multãmire,
Privesce réu'a lume, a t'a nefericire!

J. Negruzzi.

SĂCRETELE A LORU TREI NOPTI

SĂU TREI MORTI VĂI.

(Romanu englesu d. H. Frankstein.)

(Continuare.)

Capitulu XXVI.

In castelu.

Dupa-o cale de-o diumetate de di ajunsè in Schrevsburg apròpe de castelulu lordului, unde o asceptà trasur'a acestui'a. Tòta caletor'fa fù o placere pentru dens'a. Eu sciu cà-mi va plăcé castelulu" 'si dicea ea. Trasur'a mersè mai multe kilometre; in urma intrà in strad'a castelului Dunholm. Dupa câte-va mfi de pasi se aretà castelulu Dunholm in tòta splendòrea s'a. Trasur'a se opri inaintea pòrtei principale. Gwendoline se scobori din trasura si inaintà in castelu pre treptele de marmore. Unu servitoriu, carele scia cine are se sosésca in ace'a di, i-i dise: „placa-ti, domnisióra, a merge in chili'a destinata pentru d.-t'a", si-i aretà chili'a. „Lordulu e ocupatu cu nesce visite. Preste o óra te va poté primf.“

Abié trecù o minuta si se aretà económ'a acestui castelu cu o faça vesela si complimentându-i-se dise: „D.-t'a esti d.-siór'a Myner?“ — càci sub acestu nume veni dens'a aci, dupa cum i-i propusè preotulu cu soçi'a s'a, cà se fia mai scutita de persecutiunile unoru ómeni reutatosi, dintre cari pre unii i-i scimu.

Jun'a i-i facù unu complimentu. Apoi o condusè económ'a prin unu coridoru, in care se aflà chili'a Georginei si o alta chilia destinata totu pentru jun'a straina. „Sperezu“, dise económ'a, „cumcà-ti voru placé aceste chilio. Ferestriile chilioi d.-t'ale suntu vis-a-vis cu parculu.“

Económ'a o privi cu placere si delicatetia càtu mai nu se potù saturá. „Ce contrastu intre dens'a si Georgin'a! cugetà económ'a. Apoi amendoue ocupara locu pre o sofa. Económ'a intrerupse tacerea dicându: „Vreu a-ti spune d.-sióra cà eu sum de multi ani aci! eu am cunoscutu si pre lordulu de mai inainte. Dar'... fisonomi'a d.-t'ale 'mi pare fòrte cunoscuta. D.-t'a semeni multu cu famili'a Charteris, din care se trage famili'a Darkwoodiloru.“ Apoi o invità cà ori ce lipsa si neplaceri ar' avé se i-le descopere, cà-ci ea-i va stá intru ajutoriu cá o mama.

Jun'a Myner (Gwendoline) 'si esprimà multiemit'a pentru bunatatea manifesta a ei, dupa cari económ'a se retrase. D.-r'a Myner fiendu singura 'si facù toilet'a. Garderobulu ei erá din Parisu, de totu escelentu. Ea se imbracà pentru a merge la mancare in unu vestmentu usioru de metasa intunecata. Togmai 'si finf-se toilet'a candu cineva batù la usia si fiic'a lordului, Georgin'a intrà. Gwendoline i est inainte. Georgin'a o privi cu mirare. Frumseti'a Gwendolinei o facù jalusa cà pre tòte de sexulu ei; apoi o intrebà: „D.-t'a esti d.-r'a Myner?“

„Eu sum! D.-t'a esti d.-siór'a Georgin'a Charteris?“

„Da! eu sum d.-r'a Georgin'a, dar' d.-t'ale 'ti permitu a me numf numai Georgina. D.-t'a 'mi placi Myner, desf 'mi propusesemi cà se nu te iubescu; vedindu-te inse sum convinsa cà vomu fi cele mai bune amice.“

„Ast'a o dorescu si eu“ dise Gwendoline.

„Me bucuru cà chiliile nòstre suntu langa olalta. Cum 'ti este numele de botezu?“

„Marian'a“ dise guvernant'a aducându-si aminte cà numai acestu nume 'lu pòte folosi aici.“

Guvernant'a o cunoscu indata càtu de neglesa i-i este educatiunea si dise: „eu sciu cà vomu fi bune amice. Eu nu am pre nime, si amu lipsa de o amica, eu moiu nisul cà tòte se ti le facu pre placu cà asia se fiu dèмна se me iubesci.“

„Oh! eu inca de ace'a te iubescu Mariana! Ori cine te va vedè trebue se te iubésca.“ Ambele siedeau si conversáu, candu se audi o alta lovitura la usia. Lordulu Darkwood chiemá adeca pre guvernanta in bibliotec'a s'a spre a-o vedè.

Gwendoline se dusera, Georgin'a o asceptà in chilia.

La vederea frumòsei guvernante unu surisu se ivi pre busele lordului. Dens'a se aflà faça in faça cu unu omu, carele i jurase perirea, dar' nici unulu nici altulu nu se sciaú. Paserea erá in latiu, fara de a scf venatoriu.

Capitulu XXVII.

Lordulu Darkwood suspitionéza pe Pietro.

„Eu sum lordulu Darkwood si me sèntiescu ferice potendu-te salutá in acestu castelu, d.-ra Myner. Am primitu asta deminétia o telegrama dela avocatulu Sutton, in care fòrte te lauda pre d.-t'a si pre venerabilulu preotu Tomas Myner!“

Gwendoline la aceste cuvinte se plecà de-abié si intinsè o alta epistola in care o recomandà Sutton. — Lordulu i-i oferì apoi unu scaunu si ambii siediura. Elu ceti cu atentiune epistol'a si-i dise: „advocatulu lauda desteritatea si eruditiunea d.-t'ale, dar' ce e mai multu si ce e mai ponderosu: dice cà esti din o familia mare. Acést'a alt'cum asiu fi sciutu-o eu indata ce te-asiu fi vediutu, càci: nascerea si educatiunea se aréta indata!“

O umbra usióra se asiedià pre façi'a junei la aceste cuvinte. Óre tienutu-o-ar' fi elu de guvernanta a ficei s'ale, déca i-ar' fi sciutu istori'a? Ea ar' fi voiutu a-i mai descoperi adevèrulu secretului, dar' sub ce forma? Totusi se decisè a nu-lu spune.

Lordulu i-i enarà apoi caus'a educatiunei neglese a ficei sale, i-i spusè cà dens'a i-i va fi eredeia etc. apoi o rogà cà se fia pacienta cu nepoleit'a ei portare si se se nesuiésca a-i câscigà increderea si amiciti'a.

„Totu ce-mi va stá in potere voiú face pentru dens'a“ respunsé Gwendoline.

„D.-t'a considera acestu castelu cá o proprietate a d.-t'ale, folosese-te dara de tóte privilegíele posibile si nemicu nu-ti va lipsi!“ adausé lordulu.

Elu privi si mai de-aprópe pre Gwendoline. Façi'a i-se schimbá, cáci i-se parú cá o fisonomia cá a ei a mai vediutu unde-va. „D.-sióra!“ dise elu, d.-t'a semeni multu cu famili'a Charteris!“

„Chiar' ast'a observatiune si-a facutu-o si económ'a“ respunsé jun'a.

„Asia! ? apoi nu-i numai o intipuire simpla a mea. Dar' me miru, cáci famili'a Charteris nu e inrudita cu famili'a Myner! Oh! de-ar' avé fic'a mea frumseti'a d.-t'ale! — Dar' éta-o!“

Georgin'a tocmai intrá. — „Éta“ dise tatalu seu, „gubernant'a ta.“

„Am vediutu-o, noi deja am facutu cunoscentia.“ Dupa puçina convorbire ce mai avura atátu Georgin'a cátu si Gwendoline se retraserá in chiliile loru. Elu le petrecú. Intorcându-se se preamblá repede prin chiliia si 'si dicea: „ce se fia ast'a? chiar' si económ'a s'a mirá de acésta asemenare; jun'a ast'a se pare a-si trage originea din famili'a Charteris. Ea e frumósá cá o princesa! trebuie ca e din o familia inalta!“

Pre incetulu se linisci in credinti'a ace'a: cá póte cá s'a insielatu.

Junele fete se apropiáu tocmai de usile chiliei loru, cându se intalnirá eu Pietro. Elu privi pre-straina plinu de uimire si se uitá lungu dupa dens'a. „Cine se fia ast'a?“ se intrebá elu. „Ea nu se pare a fi numai o simpla guvernanta, dens'a se pare a fi o dama inalta. Unu ce deosebitu am vediutu in trasurile façiiei ei; póte pentru-cá examinezu bine tóte fetele. Eu cugetu mereu la fic'a Clarei Markham, care nu e mai inaintata in etate decâtu asta dama. Me miru cum de nu audiu nemicu despre ace'a. Voiú publicá unu altu inseratu in tóte jurnalele!“

Cu aceste plecá spre chili'a lordului. Tocmai conveni cu elu pre trepte si dise: „Signore, cine a fostu dam'a acést'a?“

„Ai vediutu-o? Ast'a e guvernant'a Myner!“

O guvernanta!! dens'a nu sémana a fi numai o simpla guvernanta! Eu credu cá e din o familia mare.“

Lordulu esaminá façi'a astuta a lui Pietro. Aflatu-a óre si elu vre-o asemenare între ea si famili'a Charteris?

Lordulu intrá in galeri'a de picturi. Aci se opri privindu pre reprezentantii familiei sale, pre cari i studiá mai de-própe.

„Ce nebun'a“ dise elu, „óre cum am potutu presupune cá jun'a guvernanta ar' avé ceva asemenare cu vre-unulu din reprezentantii familiei Charteris! Oméni cu ómeni séména, si déca nu suntu din o familia!“

Esti din galeria si intrá in biblioteca si punéndu-se la mésa dise: „totusi intemplanrea séu intipuirea ce mi-am facutu-o 'mi adusé aminte cumcá in Angli'a un-

dev'a traiesce o féta, acarei esistintia pentru mine e periculósá. Eu nu-i scíu neci numele, neci positiunea, dar' fiic'a Clarei Markham ori unde se afla si ori ce ar' fi, este unu periclu pentru mine. Déca asíu scí cá Pietro cându a disu: cá are de a cercá pre fratele seu morbosu, a mersu se caute pre ace'a juna: numai decâtu l'asiu omori. Totusi acolo trebuie se fi fostu. „Hotiu la hotiu nu crede“ dice proverbulu. Eu 'lu cunoscu cá e blastematu si astutu, cáci multe fapte negre amu comisú impreuna! Inse desi se aréta cá me iubese, totusi ar' fi bucurosú a-mi lovi aním'a cu unu cutitu! Pre ce cale asíu poté scí cá: unde a fostu?“

Cu cátu cugetá mai multu, cu atátu deveni la convingere mai mare cá Pietro jóca o rola dupla. „Bine, dise elu „eu voiú esaminá mai deaprópe pasii lui! Sum aprópe de abisu. Elu e in corespondintia cu frate-seu. Si acumú am vediutu cá e mánjitu cu negréla pre degete. Óre, cui va fi scrisu si ce? Scrisu-a fratelui seu cá se caute pre jun'a nepóta a marchisului Markham. Ah! dar' de nu si-a espedatu inca epistol'a. Voiú cereá între scrisorile lui si voiú vedé: ce intentiuni are Pietro. Dicându aceste se scolá si ascultá la usia cá óre nu vine cinev'a. Elu esi incetu si intrá in chili'a lui Pietro, in care petrecea diu'a. 'Si luá nesce chiei si deschisé scriiulu cu scrisori. Aci aflá mai multe si diverse epistole. In urma dete preste o epistola cu coverta fina, care erá adresata fratelui seu. Lordulu o luá si esí. Desfachú apoi cu mare maiestria covert'a si astíeliu epistol'a lui Pietro stá deschisa inaintea lui.

(Va urmá.)

P. I. Grapini.

Din Bucovin'a.

(Urmare)

II. Se se tramita cu grabire o nóua adresa din partea acestei adunari catra consiliulu de ministri la Vien'a, ceréndu-li-se: cá si beseric'a resaritului din Bucovin'a se ajunga a vedé cá constitutiunea este si pentru dens'a unu adeveru; se se dee besericeii acesteia autonomi'a ceruta, deplina si neslabita, — in poterea legii fundamentale de statu despre drepturile generale ale cetatieniloru, articolulu 15, — dreptulu inca totu retienutu pana in diu'a de astadi, dreptulu de autonomia, adeca dreptulu de neatarnare de catra diregatoriile administrative in trebile din launtru si *administrarea fondului religionariu gr. or. din Bucovin'a* sub controlulu guvernului imperatescu si cu tóte garantiile trebuintiose in privinti'a acést'a; — dar' mai antáiu decâtu tóte pentru cá se se conchieme cátu mai curendu unu congresu besericescu constitutoriu pentru eparchi'a Bucovinei, compusu prin alegeri libere din preoti si din mireni dupa modulu cum s'a urmatu in privinti'a acést'a — cu voia imperatesca — si in Ungari'a, façiá cu sororile beserice: roman'a si serbésca; — cá-ci numai unu congresu constitutoriu besericescu are dreptula si priceperea de-a lamuri si stabili autonomi'a besericeii resaritului din Bucovin'a in marginile asiediemintelorú besericeii dreptucerdintiose si potrivita cu drepturile cele vechi ale tierii; precum si cu privire la cerintiele tempului de façiá, la impregiurarile factice, la trebuintiele eparchiei si la legile de astadi ale statului. Ér' in urma se

se înainteze lucrarile congresului la locurile cele inalte spre a se urmá mai departe in privinti'a lor, dupa constitutiune, si se se se supue prea inaltei sanctiuni a Maiestatii s'ale prea inaltului imperatu (aprobari din tóte partile.)

III. Totu odata se se invite venerabilulu consistoriu gr. or. alu Bucovinei, spre a se insofi cu tóta ingrigirea scaunului episcopescu alu tierii la acesti pasi, si de a sprigint din tóte poterile din partea s'a si mai departe staruintele pentru a resolvá cátu mai curendu caus'a cea vitala a besericei din Bucovin'a (aprobari din tóte partile.)

IV. Unu comitetu anumea alesu de catra adunare se se insarcinedie cu indeplinirea hotaririloru de fačia, si pe langa acést'a comitetulu numitu se fia indatoritu de a urmarí cursulu acestei cause cu cea mai mare luare amente, — de-a incunoscintiá necontentu pe poporu despre elu, — de-a conchiemá spre acestu scopu — de ar' ff de trebuintia si in alte parti ale tierii — adunari publice de poporu, — de-a inlaturá ori ce piedeci ce le-ar' intimpiná elu si de-a intreprinde toti pasii legiuti si trebuintiosi pentru a ajunge odata eparchi'a dreptu-credintiósá a Bucovinei cátu mai curendu la autonomi'a s'a (aprobari si aplause prelungite.)¹⁾

Póte ca unele puncte ale raportului de fačia ar' remané nechiare pentru cetitoriu, de ace'a voiú mai adauge urmatórele lamuriri:

„Ce se atinge de administrarea fondului gr. or. alu Bucovinei peste totu si 'ndeosebi a mosiiloru, dela anulu 1786 pana astadi sta ea in man'a regimului, si anumea organulu administrativu alu fondului cá atare a fostu parte locotenenti'a din Lén'a, parte dirigatori'a tierii de aice sub influinti'a regimului centralu, éra organele economice ale mosiiloru denumite de regimiu, stetera din inceputu pana nu de multu sub conducerea si control'a directiei de finantie. In anulu 1870 inse s'a creatu o directie economica anumea pentru mosiile fondului religionariu . . . Prin totu tempulu, cátu a fostu Bucovin'a anecsata la Galiti'a, organulu administrativu alu fondului fiindu in Lein'a, nu sciá mai nimene in tíera cum stáu lucrurile cu fondulu, si in anulu 1844, facându consistoriulu o intrebare despre starea capitaleloru active, cu emisulu guvernialu din 30 Iuliu i s'a reprobatu cutezarea.

Cu inaugurarea erei constitutionale, si anumea pe urm'a unui emisu ministerialu din anulu 1861 incepura a se comunicá autoritatii besericesci preliminariele anuale ale fondului, spre a-si dá parerea; éra prin statutulu consistorialu mai nou i se mai estinse cerculu de ingerintia. Cu tóte acestea raportulu autoritatii besericesci in afacerile fondului este asia dicându pasivu.

De o activitate mai eficace a elementeloru soçiale ale besericei atátu in aceste cátu si in celelalte afaceri besericesci póte se fia vorb'a numai atunci, déca si beserica bucovinéna va deveni in posesiunea si exercitiulu dreptului de autonomie, garantatu prin articulu 15 alu legii fundamentale de statu.¹⁾“

In posesiunea acestui dreptu se afla Bucovin'a deja de 8 ani. Maiestatea s'a c. r. apostolica a binevoitu gratiósu cu prea inalt'a resolutiune din 9 Augustu 1871 a incuviintiá conchiemarea si tienerea unui congresu be-

sericescu constatatoriu din 24 deputati preoti si 24 lumeni si pentru eparchi'a gr. or. din Bucovin'a. Ba pentru congresu se sanctioná totu-odata si unu „statutu de alegere.“ Drepturile concese inse nu s'au practicat in Bucovin'a inca nece pana in diu'a de astadi.

Mai amentescu aice cumca conformu cu punctulu alu IV. alu raportului de mai nainte, s'a alesu de catra numit'a adunare poporala si comitetulu propusu, constatatoriu din 45 de barbati. Despre lucrarile acestui comitetu inse nu sciu se fia bucovineni, cari ar' potea se spue multe — cá-ci am auditu chiar' pe unii din membrii comitetului dicându, cá acum'a de multu nu mai au nici o scire dela si de colegii lor. M.

(Va urmá.)

Soanteiutie.

O mirésa pentru unu esamenu. — Actuale primu-ministru alu Belgiei, Frère-Orbanu, se numea la inceputu numai Frère si iubia o fata Orbanu. Erá unu seracu studentu de drepturi si amorulu seu pentru fét'a unei familii aristocratice se pareá fara sperantia.

Se apropiá diu'a esamenului seu. — „Déca tu vei isbuti la esamenu, — dise fét'a catra tenerulu studentu — atunci vino de séra la opera si intra in loj'a in care me voiú aflá eu, parintii mei si amicii nostri.“

— Me voru primí?

— Pentru ast'a portu eu de grigia.

Tenerulu trecú esamenulu intrunu modu stralacitu si dupa cum fusesera vorbiti, intrá in loja. Iubit'a lui i-i sarí inainte si-lu sarutá in façi'a toturoru.

Negresitu parentii sanctionara logodn'a; puserá inse ginerelui conditiunea cá se adauga la numele seu si pe ace'l'a alu familiei miresei.

*

Unu sarutu de bine-facere. — Intre visitatorii unoru bái se aflá si unu betranu gardforestier, cu tener'a si rapitórea s'a flica, o frageda si gratiósá rosa, care prin farmeculu delicatei s'ale frumseti si prin candid'a ei modestie incântáse pe tóta lumea. Dér' unu dandy din resiedintia facea o neplacuta esceptiune, si importuná pre biét'a fét'a in tóte locurile cu insipidele lui curteniri.

Intr'o di, cându eráu toti la Table-d'hôte a intratu unu betranu in sala si cersia in giurulu mesei. Cându vení la dandy, acest'a-i dise in gur'a mare: — Nu-ti dau nimicu betranule. Dér' déca vei luá unu sarutatu de la frumós'a si tener'a dama vei avea acestu biletu de 100 de márci (50 fl.)

Toti comesenii fura indignati; tener'a copila se rosi pana la vârfulu urechiloru 'si plecá ochii in farfuria. Dupa puçine minute, cersitoriulu erá inaintea gardforesteriului care-i dete cev'a. Tener'a nimfa din paduri inse innecata in vapae, se redica, 'si sterse guriti'a cu servetulu, aruncá braçiele in giurulu grumadiloru caruntulu cersitoriu si-i depuse unu sarutu din anima pe buze.

— Acum tatutiule, dute la tenerulu domnu si iati cele 100 de marci.

¹⁾ Dupa articulu „Despre istori'a fondului religionariu gr. or. din Bucovin'a“ — prelegere tienuta in ³/₁₆ Ianuariu 1871 in localitatile societatiei literarie romane din Cernautiu de Samuilu Morariu — actualulu mitropolitu bucovinénu Silvestru Morariu — care articulu s'a publicatu in Calindariulu din Bucovin'a an. 1875 pag. 69—85.

REVISTA.

Noul proiectu de ortografia romana cunoscutu lectorilor nostri, din colónele acestui diurnalu, au fostu primitu in generalu in siedintia dela $11\frac{1}{23}$ aprilie a. c. a Academiei Romane cu 20 contr'a 2 voturi. — Apoi in discutiunea speciala inceputa la $12\frac{1}{24}$ aprilie, s'a primitu a se adauge la finea §-lui 1: „Nu intra in acésta regula scrierea cuventelor straine neassimilate, de esemplu: aquarium, kalium.“

Proieptulu de lege pentru regularea proprietatii in Transilvani'a si in tieniturile comitatelor de odinioara a Crasnei, Solnocului de medilocu si a Zarandului pr. si a desfiintiatului districtu alu Cetatiei de pétra — adese-ori si in colónele acestui diurnalu — cu puçine atinsu mai si neesentiale modificari a fostu primitu de catra ambele case legislative ale Ungariei; — si asié preste puçinu au a se face comasari si segregari pretutindenea unde le voru pofti domnii pamenteni.

Altetia S'a Regale Carolu I Domnulu Romaniei fú alesu de presiedinte onorariu alu institutului etnograficu din Paris.

Sectionele scientifice ale Asociatiunei transilvane p. literatur'a rom. si cult. pop. rom. se voru intruni la 16/28 I. c. in Sabiu.

Advocatu romanu in Lapusiulu ung. Amiculu nostru Augustinu Popu, depunédu de curundu cu succesu escelinte censur'a de advocatu, si-a deschisu cancelaria s'a advocatuala in Lapusiulu ung. — Conscientiositatea rigida ce caracterisédia pre tengerulu advocatu impreuna cu depléna cunoscentia a misiunii ce a imbracisiatu si cu pracs'a ce si-a cascigatu-o in cancelariile binecunoscutiloru advocati romani din Deesiú DD. Gabr. Manu si Augustu Munteanu — lu recomanda mai pre susu de totu cuventulu nostru caldurosulu spriginu alu publiculu romanu. — Din parte-ne dorimu numai cá Domnedicu se-i conserve pacientia de pana acuma intru eluptarea dreptatii si a ecuitatii — fiindu secuti ca prin acésta va fi in stare de a-si cásciga preste puçinu si o clientela estinsa, care se va aflá fortunata — avendu-lu pre densulu de aperatoriu lu dreptulu seu.

Conferintia européna s'a intr'unutu in 4/16 I. c. la Berlin in caus'a delimitarei fruntariloru greco-turce. Poterile europene suntu reprezentate in acésta conferintia prin ambasadorii loru aflatori in Berlinu.

Maria Alexandrovna imperatésa Rusiei a moritu in 3 iuniu st. n. in etate de 56 ani.

Kossuth se scandaliséza de ace'a ca in câmpia Transilvaniei nu suntu decâtu 40 funduri magiare si ca in Clusiu toti sciú si cei mai multi si vorbescu *limba romanésca*.

Liga antisemitica s'a formatu in Ungaria. Acésta liga are de scopu de a pune stavila coruptiunei si miseriei, care prin iniriurintia evreiloru incepe a luá in tíera dimensiuni din ce in ce mai insuflátorie de grigia. Lig'a acésta va incepe a edá dela tómnua inainte si unu diurnalu intitulatu: „Cestiunea evreiloru.“

„**Palestina pentru Evrei!**“ — acésta este esclamatia favorita a ortodocsiloru si crestiniloru evreofobi, a carei putere cresce din ce in ce mai multu, cu cátu scade puterea Sultanulu care actualmente e stapánitoriu lu politicu alu *pamentulu fagaduintiei*. Predicatorulu englezu Nugée, care se intereséza de acésta cauza, a desvoltatu la 2 ale curentei intr'o conferintia publica unu planu care in ultimulu tempu a inceputu se fie adoptatu. Englezulu Oliphant a supusu Sultanulu unu planu, dupa care partea tieci dela Gilead si Moab, adeca teritoriu lu tulpineloru israelite Gad, Ruben si Manasse se fie prefacuta intr'o colonia evreésca. Se intielege cá Sultanulu are se fia multiamitu cu bani sunatori, si dupa cum declara Nugée, Sultanulu s'a esprimitu intr'unu modu favorabilu

acestui planu. Si noulu ambasadoru englezu pe lângu Pórtá este pentru acestu planu, incátu se ascépta spriginulu lui in caus'a de façia.

Teritoriulu in cestiune, are o intindere de 600,000 hectare si este locuitu actualminte de triburi nomade. Coloni'a are se remána sub suveranitatea turca, cu unu guvernoru alu ei, se intielege de religie israelita, cu puterea de stapánitoriu.

Cu modulu acésta, se va asigurá evreiloru unu domiciliu stabilu in propri'a loru tíera, creándu unu punctu de adunare pentru imprasciet'a natia alui Israelu, in giurulu caruia, dupa cum se spera, se voru face alte colonisari. — Rescumperarea paméntulu se va face cu banii oferiti de evreii patrioti prin ofrande voluntare. Suntu proiectate dóne linii de cale ferata un'a din Iaffa la Jerusalimu, iar' ce'alalta dela Haifa pâna dincolo de Jordanu.

Sir Moise Montefiore se intereséza pentru aceste constructiuni si a promis pentru acestu scopu sume insemnate de bani. Pentru efectuarea liniei dela Iaffa, guvernulu turcu a datu dejá o concesione, cu conditie cá lucrariile se incépa in Ianuarie viitoriu. Mai este proiectatu si unu canalu de navigatiune dela marea Mediterana la golfulu Acabe si la marea Rosie. In generalu Palestin'a are se fia intemeiatá pe bas'a ideiloru secolulu alu 19-lea, numai déca se voru gasi destui evrei pentru colonizarea ei.

Diuarele in Japonia. Mai in fia-care familia din Japonia se afla unu diuaru, chiaru servitorii au fóia loru, cáci acolo e o ambitiune a nu se duce cineva se 'si pérda timpulu prin casinuri spre a asepta óre intregi rëndulu de a ceti diuarulu, la care e abonatu localulu, nici nu se vedu cinci, siése séu diece ómeni prin casinuri gramaditi in giurulu unuia care citeste cu glasu tare asia, incátu unu esemplaru se servésca la 50 séu 100 persóne. Japanesii sunt fórté mandri pentru acestu felu de lucruri. In vagóne, in trasurile publice, e rarú de a nu gasi unu Iaponesu fórté ocupatu cu cetirea diuarulu seu. De aceea si diuarele acolo se tragu in unu numeru de esemplare considerabilu, cáci gasescu cetitori numerosi. Diuarulu japonesu celu mai respanditu este „Yomiuri“, care in 1878 a trasu 5 millióne esemplare si 7 millióne in 1879; vinu apoi „Choya“ cu 5 millióne in 1879 si 2 millióne in 1878: „Nichi-Nichi“, cu 3 millióne esemplare in amendoi anii, etc. Din cele 12 diuare principale ale Japoniei numerulu totulu alu esemplareloru trase in 1879 a fostu 21 millióne. Admitédu, cá cifra trageri celorlate a fostu de 12 millióne, ajungemu la unu totalu de 33 millióne esemplare in anulu 1879, adeca aprópe cifra populatiunei Japoniei. In anulu 1879 s'au fondatu in Iapania 286 diuare nóne.

Analie Asociatiunei transilvane pentru literatur'a romana si cultur'a poporulu romanu publicate in anulu alu XX-lea alu activitatii s'ale 1880. Fasciculu I. — Editoru: Comitétulu Asociatiunei. Redactoru: Secretariulu G. Baritiu. Acestu fasciculu aparutu in Tipografi'a arhidiecezana din Sabiu si trimisu si nóne in dilele acestea, cuprinde: *Genesea Annaliloru* (cá prefatiune) de Dr. Ios. Hodosiu, *Activitatea asociatiunei transilvane pe tengerulu practiculu* (cá studiu retrospectivu preste publicatiunile anterióre) de G. Baritiu. Dupa ace'a urméza: *Partea oficiala*, care cuprinde *Procesele verbale* ale adunarei generale dela Simleu din 1878 si a siedintiei II. (cea de ántáia unde-i?) a adunarei generale dela Segisióra din 1879, — precum si *procesele verbale* ale siedintieloru comitetulu asociatiunei, — *discursulu* de deschidere alu adunarei gen. din Segisióra, — *reportulu* comitetulu pre anulu 1878 9, — *cuventulu* de beneventare si o rogatiune a protopopulu din Segisióra Z. Boiu, — Apoi: *Partea literaria* cuprinde: „La race latine“ *desertatiune* de G. Baritiu, — *Prim'a tipografi'a in Transilvania* si *primele carti romanesci, de acelasu*, — *Scóle superióre de fete, de acelasu*, — *Consideratiuni* asupra poporulu si a miidulóceloru prin cari s'ar' potea ajutá, de repaus. parochu si adm. protopop. M. Tom'a (care se publica si in „Cartile Sateanulu Romanu“ redactate de N. F. Negrutiu). In Apendice comunica *Ratiociniulu* despre perceptele si erogatele Asociatiunei Transilvane si o dare de séma despre banii incursi la cas'a Asociatiunei dela 15 decembre 1878 pâna la 31 decembre 1879. — Pretiulu e 90 cr. v. a. séu 2 lei noú. — Se afla de vendiare si la Imprimaria „Georgiu Lazaru“ in Gherla.

Aurora — *Quadriulu* este titulu unei pré-frumóse piese musicale aparute in dilele acestea la Vien'a. Acésta piesa este compusa de tálentatul profes. de musica din Naseudu d-lu Jacobu P. Murésianu, care merita deplin'a nóstra recunoscentia pentru silintiele ce-si dá intru inainteara nóstra pre acestu terenu, atátu de puçinu cultivatu la noi. — Pretiulu e 80 cr. v. a.

Proprietariu, Editoru si Redactoru respundietoriu: Nicolae F. Negrutiu.

Gherla. Imprimaria „Georgiu-Lazaru.“ 1880.